

Rival protests offer sad lesson

When that terrible day comes in the future and your grandchildren — or even your children — are asking you why democracy fell to Soviet communism, think of this:

This past weekend, we had two events. A rally of 5,700 (the police count) turned out at Nathan Phillips Square for a well-organized, colorful, emotional demonstration. It was part of the second annual International Black Ribbon Day — demonstrating in 42 cities worldwide for democracy and against the grinding, murderous, imperialistic system of Soviet-led communism.

Meanwhile, about 150 leftist, anti-American types — many looking like the dregs of Canada — were protesting the goodwill visit to Toronto of a naval vessel from our neighbor and NATO ally, the United States.

Sadly, the dramatic pro-freedom, anti-Soviet demonstration received only spotty coverage by Toronto's media — mentioned on few of the TV and radio newscasts. The saddest note was that the *Sun*, which had in

the past given this important event good coverage, buried the story on page 16 yesterday. Meanwhile, at least aware of news value, the left-leaning *Star* played it prominently on page 1 and 2.

In sharpest contrast, Toronto's media gave two days of big play to a small gang of leftists who protested the visit here of the *USS Oliver Hazard Perry*. The *Sun* played it yesterday with a big picture on page 1 and stories on page 5. The 150 leftists scored a big propaganda coup — shown ripping and tearing the American flag as they went.

Unfortunately, most media audiences here were denied the stirring scene outside City Hall: such people as a contingent of wounded but still determined Afghan freedom fighters. With their casts and crutches, these brave young men brought home the reality of the Soviet Red Army and its current slaughtering of over a million Afghans.

Of course, Black Ribbon Day commemorates the infamous date of Aug. 23, 1939, when Hitler's Nazis and

Stalin's Communists signed the Molotov-Ribbentrop friendship pact. It allowed Hitler to open World War II against the West only days later, knowing his Eastern front was secure. But it also had a secret clause that approved the Soviets grabbing the independent democracies of Estonia, Latvia and Lithuania, plus claims on Finland and part of Poland.

I was present at the gathering and couldn't help but be impressed by the testimonials of people from countries under direct Soviet control or of their agents: Ukrainians, Estonians, Vietnamese, Afghans, Nicaraguans, etc. Others told about the countless millions killed by the Soviets via forced famines, firing squads, prison work camps, psychiatric prison torture — and for just trying to leave their country.

"Mr. Gorbachev, if you really believe in glasnost (openness), allow our people to come in and out of your country, abolish your gulags, allow freedom of worship and freedom of speech and movement," said John Hasek, a Canadian of Czech background who was master of ceremonies.

One of the most moving parts of the rally was the marching in of the flags of the captive nations. Later came the launching of 1,000 black balloons, each with the name of a Soviet prisoner of conscience, whose only crime in many cases was daring to worship God.

Ironically, none of our vocal, left-leaning local clergy were on hand. That's right, it wasn't an anti-American or pro-Sandinista affair.

"We demand another Nuremberg — the trial of the Soviet war criminals who emerged from that Molotov-Ribbentrop pact," declared Toronto MPP Yuri Shymko. "Today, there are 42 cities speaking out, some behind the Iron Curtain in Riga (Latvia), Vilnius (Lithuania) and Tallinn (Estonia) — next year, it will be in Kiev, Warsaw, Budapest and, yes, in Moscow!"

"The beginning of the end of the Russian empire has begun in Afghanistan," he vowed to the roar of the large audience.

It was moving, stirring stuff. It's too bad more people weren't able to be there or learn more about it via the media. But obviously the anti-American tirade at the waterfront was far more important.

Bob MacDonald in "Toronto Sun".

50 LET OD SMRTI TOMÁŠE G. MASARYKA

"Literární noviny", Praha,
19. září 1967:

14. IX. 1937

BYLO MI OSM LET, když T. G. Masaryk umřel. Maminka plakala, tatínek říkal, že to s námi bude špatné. Kdeko měl doma schovaný Pestrý týden s obrázkovým seriálem z Masarykovy pohádky. Vzpomínám si na dělovou lajeto i na rakev zakrnutou státní vlajkou. A na Eduarda Beneše, jak nad rakví přisáhl. A také si vzpomínám na umělecký filmový snímek, jak prezident Masaryk přijel do svých rodných Ivančic. Potřásal pravicí rukou nastoupným legionářům, dětili žertovně šípaly do ucha. Záznam nám promítali každého 28. Mjina, znali jsme zpaměti každý náčr, potom jsme se prali, učitelstvo nás vyčítaně jacksonovalo.

Jeden člověk, kterému přicházely noviny až z Prahy, tvrdil, že Masaryk nebyl žádnou filosofickou kapacitou, sesumíroval prý šikovně co se v světě šustlo. Sokolské čteníce považovaly tento názor za sprostý a pobuřující. Nerad jsem to samostatně posoudil, v příběhu povinné školní docházky jsem měl značné starosti se základním učivem. Po škole jsem studoval na zemědělské škole, nosil jsem v hlavě šestáct druhů bramborových plísňů a nejraději jsem si četl povídky o cestování. Masaryk byl pro mě velkou kombinací s cukrovarem, ale neuvěřitelnou náhodou mi přišel do ruky vědecký spis. Zastisoval jsem v něm. Nalezl jsem následující úvahu.

"Žít je nechuť," psal Masaryk. "V potu tváře máme dobývat chleba, a přímo zatracení spočinu na práci: kdeko se práci vyhýbá, i člověk nejracovníjší. Je tedy problém, jak při přirozené lenosti mohla vzniknout továrna, vědecká práce, stálá práce, jak se mohl stát člověk nejen pracovitým, nýbrž i pracovitým, takže mluví práci rád."

Zdálalo se mi to velice pravdivé. Neuvěřitelně originální, na muže těšícího se tak všeobecné vážnosti. Přčetl jsem v tom i smysl pro humor, tak vážný zejména u státníků. Pozoruhodné bylo, že něco tak dnešního napsal vzdělanec v roce 1898. Byly to časy, kdy se jezdilo šest dnů na plesy do Petrohradu, na Konopišti bydlel arcivévoda Ferdinand, někteří tehdejší rolníci měli usedlosti velikosti Lotyšska: Masaryk byl filosofem, který neustále a rád vstupoval do praktických šarvatek, vedle řemeslníků se s vášně zabýval politikou. Hlásal čestné zásady a sám podle nich kupodivu i jednal. A při všem byl vždy pedagogem a vychovatelem, neboť věděl, že věst jakýkoliv národ, znamená nepřetržitě svádět zápas s jeho špatnými vlastnostmi. Zdůrazňoval, že úspěch každého díla je závislý na charakteru těch, kteří je uskutečňují. Byli-li uzdraveni i nepřáteli, bylo to především pro dnešního neznámou úctu a toleranci k názorům, se kterými sám nesouhlasil. Získával stoupence, aniž komukoli nadbíhal, aniž komukoli hrozil...

Psávaly se o něm slabomyslné životopisy. Byly stejně scestné jako kterákoliv dřívější a nebo pozdější podkufovací kampaň. V Čechách už tradičně glorifikujeme i kamenujeme zručné a bez dlouhých cavyků. A přestože zapomínáme, že lež nebo historická polopráva, jakmile ji připustíme, se pak donekonečna vleče jako početná chyba v dlouhém matematickém příkladu,

T. G. Masarykovu může být lhostejné, je-li právě obhajován, či právě žalován, jeho místo v dějinách Československa je základní.

Bylo by samozřejmě nesmyslné tvrdit, že byl marxistou. Nebyl. A bylo by směšné připomínat, že nepochopil R; novou revoluci. Spolu s Masarykem ji nepochopil i jiný jeho soudce. A nejenom jeho soudce. Ale bylo by jisté bláhové soudit jeho spisy na základě k učebním v Rusku. Příliš jeho české koncepce tvořili Hus, Havlíček, Palacký. Během, ke kterému rozptýleně směřoval, byla samostatnost. Bez ohledu na všechny mýtky to bylo gigantické dílo...

Fascinuje mě vltalita čtyřlidského muže, který pochopil, že není příhodná doba jít na odpočinek, poskládal do zavazadel část knihovny, s vervou mladíka se vmlisil do explozí první světové války. Mobilizoval krajany: V profesorských dopisech jím úsečným větami vysvětloval, že by měl prodát řeznické krámy a výtěček věnovat utopickému odboji. Mnozí to skutečně udělali. Státníkům, kteří měli plno svých starostí, podrobně a na pokračování vysvětloval starosti Čechů a Slováků, a to s takovým zápletem, že mu uvěřili, ač mu nerozuměli. Činnost svých, o polovinu mladších spolupracovníků řídil trpělivě a s vlnitou trůn, kterou si osvojil ve čtvrtstoletí za vysokoškolskou katedrou. V šedesátí osmi letech skutečně dosáhl toho, že nervózní Wilson, unavený Clemenceau, podrážděný Lloyd George schválili poměrně bez zájmu bízarní náčrt hranic nového státu. Vrdl se domů, k presidentské agendě, rozhodl se, že začne po obědě pravidelně chvilku odpovídat: i sám už připouštěl, že mládí má z větší části za sebou. Říká se, že říkal: nebuť se a nekřást...

T. G. Masaryk nesporně může mnohé povědět i dnešnímu socialistickému člověku.

Mladé revoluce se celkem logicky ptají jenom kdo je pro, a kdo je proti. Ale naše revoluce už je dospělejší. A je nejenom socialistická, je i česká a slovenská. A navíc evropská. Kulturní člověk může sáhnout do knihovny i pro bibli. A nemusí to dělat proto, že by se chtěl dát na stará kolena pokřít.

Chťel jsem jenom říct, že je dobře, že se o mrtvých už mluví dobře...

JAN PROGHÁZKA

Poslední vyjížďka presidenta Osvoboditele T.G. Masaryka v Lánském parku, se synem Janem, dne 29. srpna 1937.

ANDREW WITER.
M.P.
PARKDALE-HIGH PARK

House of Commons

HUMAN RIGHTS

SUGGESTED DESIGNATION OF HELSINKI HUMAN RIGHTS DAY

Mr. Andrew Witer (Parkdale—High Park) moved:

That, in the opinion of this House, the government should consider the advisability of designating August 1, 1987, as "Helsinki Human Rights Day"; and

That, further, in recognition of the importance of the twelfth anniversary of the signing of the final act of the Conference on Security and Cooperation in Europe, and to demonstrate Canada's commitment to the principle of universal human rights, this House encourage the government to continue efforts to achieve full implementation of the human rights provisions of the Helsinki Accords by raising the issue of non-compliance with the offending nations at every available opportunity; to increase efforts to effect the release of all political prisoners, including Helsinki monitors; and to work to provide people of all nations with the most basic of human rights, freedom of speech, movement and religious worship.

Motion received unanimous consent.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámorí loď ... \$ 12:00
Zámorí letecky ... \$ 16:00

IN MEMORIAM

Dne 7. září t.r. zemřela v Harriston, Ont. dlouholetá občanská pracovníce Anne Schmockerová, rozená Pavlíková. Narodila se v r. 1920 ve Filadelfii a jako dvouletá se vrátila s rodiči do ČSR. Její otec pak v r.

1923 emigroval do Kanady a usadil se v Torontě. Zbydlel se a zbytek rodiny se přistěhoval v r. 1924. Matuš Pavlík byl právem nazýván nestorem naší krajské kolonie v okolí Toronto a zemřel v r. 1959/. Anne byla znamenitou studentkou jak v obecné škole, tak v Central Commercial School. Chodila také do čs. doplňovací školy v Church of All Nations v Torontě a do Sokola. Za

války pomáhala vydatně inž. K. Buzkovi, G. Přistupovi, inž. J. Chmelovi a dalším; stala se pokladní a jednatelkou tehdejšího sdružení. Po mnoha letech byla členkou Masarykova Institutu a ještě v 60. letech byla pokladní této významné krajské organizace. Provádala se v r. 1946 a vedla navíc delikatesní obchod na Dundas St. West v Torontě. Od r. 1959 žila se svým manželem na farmě v Harriston, Ont. I tam se dovedla zapojit jako pilná dobrovolná pracovníce pro tamní školní výbor a nemocnici. Anne Schmockerová byla žena velmi inteligentní a rozumná; nikdy nikomu nic nenařizovala, ale šla příkladem napřed a dávala lidem dohromady. Je pochována v Harriston, Ont., vedle svého manžela, který zemřel před dvěma lety. Rádiž jí kanadská země lehkou!

Jednou větou...

zemřela pí Maria Hásková. -- V Montreálu oslavil své 75. narozeniny dr. Karel Engliš. Houslový virtuos Tony Ginter, rodák z Windsoru, měl 55. -- Královnou krásy v čs. pavilonu ve Winnipegu byla zvolena Ivetta Matoušková. Festival měl 43 pavilonů. -- F. Vopálenký se z Ottawy přesunul do Toronta. -- C. Mišiš si v č. 108 Danforth Ave., Toronto otevřel spec. obchod pro nemluvnata a děti "The Baby Shoppe". -- Josef David bydlí v Burnaby, BC. -- Tam spokojeně žijí i Šedivých. -- Na dotaz sdělujeme, že pův. partneři firmy OPAL v Torontě za války byli: P. V. Havlík, Minz, J. Tichopád, Hammerschlag, Karger a Papesch. Býv. čs. občané sudetoněm. původu /sociální demokraté/ oslaví 20. 9. v Hamiltonu 30. výročí založení své ústřední celokanadské organizace. -- V Torontě začal vycházet nový časopis "Vězeň". Adresa v redakci. -- "Noc v Benátkách" od J. Strausse se dává v Torontě 7. až 10. října. Info: 920-6705. Řídí Jan Rubeš. -- Dámský odbor nám sdělil, že v Torontě zemřela pí B. Jeřábková. -- v Kanadě vyšla Škvoreckého kniha "The Mournful Demeanor of Lieutenant Boruvka", 288 str. a \$19.95. -- "Calgarské Listy" mají adresu: P.O. Box 355, Calgary, Alta. T2P 2H9. Populární jsou setkání s krajany z BC. -- Toronto a okolí navštívil inž. Emil Vondál, Sokol z Bernu. -- Nejlepší tenistkou Kanady je Helen Kelesi, přý. slovenského původu. -- Zajímavý článek o Indiánech /motocyklech! / napsal pro "Hlas národa" V. Rechner. -- Prodej a koupí domů v Calgary se zabývá úspěšně Alice Kellnerová, 237-0950 a 247-3333. -- Znamenitě vaří v restauraci Prague, 1031 Cook St., Victoria, BC; tel. 388-6333. -- B. Velvarský zakládá Klub rodáků ze Strašic; má 4 členy. -- Leopolda z Lobkowicz-Dobrzenská napsala knihu "Fragments of Dream". Do r. 1948 žila v Chotěboři a vychovala 5 dětí.

17. 9. tomu
bude 5
let, co

Stejně, už vám někdo řekl, jak máte krásné oko?

ČESKOSLOVENSKÝ LEV provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

* * *

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

NAŠI V USA

Dr. B. Bunža napsal pro "Hlas národa" zajímavý článek o TGM. -- Tento měsíc slaví 10. výročí svatby A. Dolinay s paní ve Filadelfii. -- 26. 9. tomu bude 5 let, co v USA zemřel Pepa Maleček. -- John Hvasta měl 60 v červnu. -- Lída Brodenová měla 85 a Mojmir Frinta 65. -- 4. října navštíví Chicago biskup Otec Škarvada. -- 80. narozeniny oslavil arch. Fr. Hrachovský v Chicagu. -- F. Marlow napsal do "Proměn" výborný článek o arch. R. Mikutovi. Autor v dopise poznamenal, že se Zd. Bechyňem sloužil u 2. tankového praporu v Anglii. -- Mezikongres SVU bude v L. Angeles od 18. 9. -- Pí Betce Papánkové jsme zapůjčili přednášky TGM v Chicagu r. 1902. -- 80 oslavil Anton Čech v Michiganu; pochází z Brna. -- Inž. S. Maršík měl 60. -- Wald. a Olga Matuškoví vydali desku /a kasetu/ s vánočními koledami; adresa: DE-MAR ENT., PO Box 8596, Madeira Beach, FL 33738. Cena: US 12:45. -- Z. Pražák měl na rádiu v Clevelandu pásmo o TGM. -- V. Ryšavý vytkl Radě svob. ČSR, že ve Výk. výboru není ani jeden slovenský katolík. -- Vyšla kniha L. Kuncíře "Život pro knihu". Vydaly ROZMLUVY v Anglii. -- Nová vzácnost v archivu: "Klofáčův Dobříkov" od Ivana Herbena. -- Pavel Pecháček nám poslal pozdrav z Floridy; Jára Kohout a F. Kaňka z E. Haddam, CT. -- L. Mikulík žije v San Pedro, CA. -- L. Bradík v Bel Air, Md.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- * Dlouhodobé vklady
- * Denní úrokové vklady
- * Speciální vklady
- * RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

Otevřeno:

Pondělí, úterek, pátek: 10-7, úterý a středa 10-5, sobota 10-2.

- * Hypotéky
- * Osobní půjčky
- * Speciální půjčky na nová auta
- * Line of credit
- * Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Bistro
Benes

YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES

17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

Obraťte se s důvěrou na krajana ..

Islington
CHRYSLER PLYMOUTH

Martin Bonhard
Sales Representative

239-3541

5476 Dundas
Street West
Islington, Ontario
M9B 1B6

kultura

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

Když už to na ni prozradilo poslední číslo "Zpráv SVU", je na místě, abychom pogratovali Jarmile Novotné k jejímu 80. narozeninám. Slaví je 23. září v New Yorku. Narodila se v Praze a její první učitelkou zpěvu byla Ema Destinová. Debutovala v Národním divadle jako Mařenka v "Prodané nevěstě" v r. 1925. Působila pak v Itálii a v Německu. V r. 1931 se provdala za hraběte G. Daubeka a až do r. 1938 účinkovala ve vídeňské opeře. --Zнала se osobně s Tomášem Masarykem. Její portrét byl na čs. stokorunových bankovkách s jeho souhlasem. Za 2. světové války žila v USA a po lidické tragedii dala svůj talent k dispozici při produkci gramofonové desky "Písně z Lidic"; Novotná zpívala české a slovenské lidové písně a Jan Masaryk ji doprovázel na piáno. /Deska vyšla v omezeném nákladu znovu v r. 1968 v Praze. /--Svou americkou kariéru zahájila v San Francisku v r. 1939 v "Madame Butterfly". V lednu 1940 se uvedla na scéně newyorské Metropolitní opery v roli Mimi v opeře "La Bohème". Ráda si zazpívala v operetách; tvrdí se, že Franz Lehr vytvořil svou Giuditu v r. 1934 pro ni. V r. 1947 hrála ve filmu F. Zinnemanna "Hledání", v němž byl osmiletý Ivan Jandl, který dostal Oscara. Její nejvýznamnější filmovou rolí bylo vystoupení ve filmu "Velký Caruso" v r. 1951; jejím partnerem byl Mario Lanza. --Výše uvedený obrázek zachycuje zleva: Jarmilu Novotnou, vydavatele t. l. a dr. Dostála během banketu na počest 90. narozenin dr. Jána Papánka v New Yorku koncem října minulého roku.

Jiným jubilantem je Viktor Fischl, občanským jménem Avigdor Dagan, který 30. června t. r. oslavil v Isareli své 75. narozeniny. Nejznámější jeho knihou jsou "Hovory s Janem Masarykem", které od r. 1952 vyšly 3x. /Poslední mnichovské vydání je podstatně rozšířené. / Viktor Fischl se narodil v Hradci Králové a dnes je pod svým občanským jménem známý jako významný diplomat; sloužil po celou řadu let jako izraelský velvyslanec ve Vídni. Řadě našich čtenářů je znám také jako autor znamenitých básnických sbírek, jako "Evropské žalmy", "Kniha noci", "Kuropění", "Hrací hodiny" a "Píseň o lítosti". Letos vyšla jeho nová kniha "Všichni moji strýčkové".

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší
veřejnosti s největší ka-
nadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel.: 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station./

Toronto, Ont.,
M8X 2W4

NOVÝ ZPŮSOB ZÍSKÁNÍ INFORMACÍ O ADOPCI

Ne všechny adoptované děti chtějí v dospělosti znát své původní rodiče.

Pro ty, co se o to pokusí, bývá často proces zjišťování zdoluhavý a plný zklamání.

To platí také pro rodiče, staré rodiče, bratry a sestry pátající po dítěti kdysi před léty daném k adopci.

6. červencem 1987 počínaje, vchází v Ontáriu v platnost nové dodatky zákona, které mění podmínky i postup v získávání informací o adoptované osobě. Širší informace jsou-li k dispozici, jako například historie a zdravotní dispozice původní rodiny, budou poskytnuty dospělě adoptované osobě (starší 18 let) na požádání; také naopak, informace o adoptující rodině budou poskytnuty dospělým příbuzným adoptované osoby na požádání.

Informace, které blíže určí totožnost obou stran, mohou být poskytnuty jenom tehdy, když obě zúčastněné strany, dospělá adoptovaná osoba, nebo původní rodina adoptované osoby, uvedou dobrovolně své jména v Záznamu o adoptivním zjištění (Adoption Disclosure Register) a odsouhlasí k vydání. Souhlas adoptivních rodičů se pak již nepožaduje.

Dospělá adoptovaná osoba má nárok požádat o pátrání po své původní rodině i když příbuzní z této strany nebyli registrováni. V takovém případě se zachovává přísné utajení všech údajů. Když si zjištěná rodina nepřeje navázat kontakt s adoptovanou osobou, prostě nedá souhlas k vydání jakýchkoli informací o sobě.

Příčiny a vztahy obestírající informace o adopci jsou složité celek a proto je v každém stupni poskytována odborná rada. Také vyřízení žádosti může trvat delší dobu, protože seznam žadatelů je již teď značný.

Všechny nové úpravy vyjdou tiskem v jazyku anglickém a francouzském, brožované, zdarma, začátkem srpna. Spojte se s místní pobočkou Společnosti pro pomoc dětem (Children's Aid Society) nebo napište na Útvar informací o adopci (Adoption Information Unit), 700 Bay, 2. patro, Toronto M7A 1E9. V Torontu volejte 963-0709. Jinde v Ontáriu volejte zdarma 1-800-387-5477.

Známa japonská firma YAMAHA oslavila 100. výročí založení také v Torontě. Protože v r. 1887 začala firma vyrábět hudební nástroje /a teprve později motocykly!/, bylo logické, že se konal gala koncert. Vystoupila mj. vynikající klasická kytaristka Liona Boyd /na obrázku/. Večera se zúčastnil mj. p. Mark Aoba, president Yamaha Motor Canada a náš krajan A. Fogl z Montreálu.

MOWNEX

NABÍZÍ ČESKÉ FILMY
NA VIDEOKAZETÁCH
VHS NEBO BETA

CENA FILMU VČ. KAZETY
\$ 27.95

156 McKenzie St.
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 5A2
Phone (204) 582-3336

Ministry of Community
and Social Services

Ontario

Ont. /na našem obrázku/. Plk.Gutowski byl v létě 43 ve štábu gen.Anderse v Kahýře a měl původně letět s gen.Sikorskim do Anglie. O místo přišel a tím si zachránil život;místo něho letěl z Polska právě došlý kurýr,plk.Gralewski,s důležitými informacemi pro Angličany.Zahynul v havárii. Podle V. Kordy a L.Volky byly Liberátory "háklivé"při startu /záleželo na váze,rychlosti a úhlu stoupání/ a všechna šetření odborníků vyzněla v jedno:bylo to zaseknutí výškového kormidla, které způsobilo katastrofu. /Z téhož důvodu zahynulo několik desítek amerických,polských a čs.posádek v letech 43 a 44./ Protože ale šlo o gen.Sikorského,nikdo bratřím Polákům nevymluví,že v tom měl někdo prsty,např.sovětský agent Philby,který řídil anglickou zpravodajskou službu ve Španělsku a v Gibraltaru;verse je,že na popud Kremlu přemluvil angl.let.mechanik,který měl k letadlu přístup,že sabotáž výškového kormidla nebo lanka k němu vedoucího,je v zájmu Anglie.. /Dnes Philby žije v Moskvě a sotva promluví./ Paní Prchalová navštívila krátce také Montreal,kde se jí ujali naši vojáci II.odboje v čele s kpt.F.Šnáblem./V Torontě se sešla také s paní G.Šlechtovou a plk.let.J.Gellnerem./ Paní Prchalová žije v Calistoga v Kalifornii.

Kdo pozná na vedlejším obrázku gen.let.Viléma Stanovského? Foto je z dubna 1970,kdy byl na zotavené ve Špindlerově Mlýně v Krkonoších. Bylo mu tehdy 74 let. Zemřel o 2 roky později,dne 11.července 1972 jako divizní generál-letec v.v. Jeho život byl napínavým románem.. Narodil se 27.března 1896 v Mor.Ostravě jako nejmladší z 11ti dětí. Při vypuknutí I.svět.války byl ve Francii,kde hned přihlásil do Roty Nazdar a pak do letectva.Po válce měl významný podíl na vybudování čs.letectva a v r.1928 velel 6.let.pluku. Po něm.okupaci pomáhal letcům do Polska a 14.12.39 byl Gestapem zatčen a vězněn až do konce války v Dachau. V r.1947 se jako neustranník stal sekčním šéfem odboru pro civ.letectví při ministerstvu dopravy. Po únoru 48 byl poslán do důchodu. Byl neustále sledován STB a do exilu se mu nepodařilo odejít. V říjnu 1952 byl zatčen a v květnu 1954 byl v tajném přelíčení odsouzen k 17ti letům vězení. Trpěl v Ruzýni,na Pankráci,na Mírově a v Leopoldově až do r.1960. Jeho majetek byl zabaven 2x,jednou Němci,po druhé čs.komunisty.Byl rozhodnut i po srpnu 68 prosadit svou rehabilitaci;dosáhl ji v říjnu 1969,ale nabyla platnosti až v r.1972,měsíc před jeho smrtí. /Fotografie je ze soukromého archivu jeho dcery,která žije poblíž Bostonu v USA./

Dne 7.července t.r.zemřel v Javea ve Španělsku plk.let.Bohuš Tobyška,aktivní muž našeho exilu.Narodil 22.ledna 1914 v České Rybné u Žamberka z rodiny ruského legionáře.Po maturitě se zapsal na lékařskou fakultu,ale jeho snem byla služba v letectvu.V r.1937 byl vyřazen jako"první" z vojenské akademie v Hranicích a 15.březen 39 ho zastihl jako velitele letky v Pardubicích. S velitelem pluku mjr.Hessem se mu podařil útěk do Polska. Další zastávky:Oran,Tunis,Syrie,Haifa,Gedera;kolem Afriky do Anglie.

Sloužil u našich a u Američanů;dostal 3 Čs.válečné kříže a řadu dalších cizích vyznamenání za statečnost.-Po válce pomáhal budovat čs.dopravní letectvo.Už v r.1947 měl potíže s komunisty a v lednu 48 se pokoušel spojit s gen.Přikrylem,protože viděl blížící se katastrofu. Po únoru odešel se svou paní Lídou do exilu.V Anglii přijal místo poradce u habešské vlády, v oboru civilního a vojenského letectva.

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

BOX 25 STATION A
MISSISSAUGA ONT
L5A 2Y9 CANADA

V nedávno vyšlé knize "Vzpomínky na okupaci", II.díl /vyšla v Kolíně/ popisuje pplk. Jiří Sehnal

svou kariéru vojenského letce za 2.války,včetně účasti ve SNP. Tvrdí,že do předčasného důchodu v r.1949 odešel "pro následky starých zranění"--S/L M.Liškutín nám poslal další fotografie z Cizinecké legie ze srpna 1939.--A.Daičar nám půjčil foto Miroslava Diviše a sdělil,že zemřel 18.8.86 a jeho popel byl uložen na hřbitově v rodné obci.Jeho vdova Ella žije v Anglii.--V Olomouci žijí William a Robert Götzlingerovi,dvojčata narozená v Anglii po smrti jejich otce. /Padl při havárii Wellingtonu v říjnu 1942 na letišti Northolt./Máme foto židovského křtu za účasti gen.Janouška.--F/L Josef Koubek byl členem expedice do vnitra Austrálie,kterou vedl W/C Alexander,v r.1968. Obě fotografie přineseme.--Postupně přineseme také vzácné fotografie,které nám zapůjčil Karel S.Otta z Casselberry,Florida.--B.Netopil se účastnil otevření výstavy "Čs.letci ve II.svět.válce" v Olomouci.--Kdo má adresu Vlastimila Veselého,býv.let.attaché v Paříži?Sloužil u 312 a 68 Sq.--Vít Angetter nám půjčil přehled hrobů našich padlých letců v Holandsku,který si od Komise pro vál.hroby vyžádal Leo Gruna.--Doma zemřel Dezider Nemeth z Nitry,který byl v Gedeře a od října 42 u 311.Po válce byl bednářem v Praze. Také zemřel kpt. Vladimír Sochor;Suzdal na ME-od r.42 u letectva.--20.8.zemřel doma Richard Husman-Filip Jánský,autor knihy "Nebeští jezdci", "Pevnost v Poušti" a "Zkouška důvěry".Bylo mu jen 64 let.--F/O Fr.Coloredo-Mansfeld padl za války.Velel angl.peruti.--Kniha F.Fajtla "Boje a návraty" je souborem povídek;jde doma na dračku.--Raymund Půda měl radost z článku "Moje první sólo.. a bolero" od Boba Velvarského.-- Tomáš Vybíral měl na svém Spitfiru jako velitel letky "B" písmena DU-Y a jako velitel 312.perutě DU-Z;ten dává dohromady p.Campbell v Kapuskasing,Ont.--Joe Bílek se Strathroy,Ont. plánuje účast na let.večírku v Anglii 3.října. /Znal v Agde Kubiše a Gabčíka./--S/L M.Liškutín nám poslal fotografii hrobu S/L O.Smíka,DFC,v obci Maldegem,asi 10 km jižně od Bruges v Belgii.--Od 311:12.7.82 zemřel v Plzni škpt.let. Frant.Jiroušek,80. Dne 17.3.87 zemřel tamtéž mjr.let.Václav Šťastný,72.--10.9.87 byla v Olomouci zahájena týdenní výstava "Letci a SNP". S návštěvníky besedovali:pplk.Josef Stehlík a mjr.Ladislav Valoušek.--"HR"přinesl článek"Tri lavičky";jedná o J.Křivdovi,Vlad.Kubičkovi a Janu Stanovském.Všichni pocházeli z Uh.Brodu a padli v Anglii.--Pilotním výcvikem v Kanadě prošel také Tomáš Glaser,nar.7.3.23 v Praze.Sloužil u angl.perutí a zahynul při havárci 27.září 1945.Celá jeho rodina,až na nejmladší sestru,byla nacisty za války vybita.--Výbor Svazu letců v Anglii schválil návrh J.Doubka a jeho přátel,aby se v r.1990 konal Světový sjezd našich letců 2.svět.války. Počítá se,že se připojí také vojáci 2.odboje a oslaví 50.výročí přistání na angl.půdě,jakož i parašutisté. O světový sjezd je zájem i doma a doufá se,že cesta do Anglie bude pro zájemce možná.Snad s pomocí angl.let.attaché v Praze,který již byl údajně kontaktován. Ústředí letců plánuje rozeslání dotazníků,aby se odhadl zájem./Mjr.R.Půda nabízí zámořským kamarádům 2 solidní postele../Předběžné přihlášky v Kanadě přijímá J.Bílek,1 Arva Court,Strathroy,Ont. N7G 3R7. v Austrálii-NZ pište na:J.Doubek,6 Kendall Terrace,Morphetville,S.A.,5043, Australia.--Dostali jsme unikátní fotografii dr.E.Beneše,jak uděluje Čs.vál.kříž trojici slavných letců;jsou to:S/L McLachlan/velitel 1.Sq./,S/L Max Aitken/velitel 68.Sq. a F/L Karel Kuttelwascher. Vítaná byla také fotografie Jana Vlka od 1.Sq.--Roger Darlington,který se oženil s dcerou KK,nám sdělil,že jeho kniha "Night Hawk" měla recenze v 50ti publikacích po celém svob.světě.Prodalo se přes 2.000 výtisků za 1 rok.Roger pracuje nyní na studii "The Darlington Spitfire".--Pro přehled sdělujeme,že kpt.let.Jindřich Beneš zemřel v Telfordu 14.12.86,JUDr.Jan Posner,72 zemřel v Londýně 2.9.86,Herman Taclík,73 24.12.86 v Liverpoolu,npor.Lad.Tarana,ve věku 75 let v Ayr ve Skotsku a mjr.Ruda Holeček-Holden 5.12.86 v Aucland,N.Zéland.--Výstavu "Letecká válka v Krušnohoří"navštívili 3 býv.:RAF letci,část posádky Lancasteru CF-F2:F/O Wm.Petrachenko z Wellandu,Ont. a Angličané J.V.Williams a Robert Pyett./Pilot F/O J.W.Alexandre,který žije v London,Ont. a palubní mechanik C.Lear se pro nemoc účastnit nemohli./ Letoun byl sestřelen během náletu na Saskou Kamenici a posádka vyskočila padáky poblíž Měděnce v Krušných Horách.Delegace byla v Praze přijata gen.Šádkem a navštívila angl.a kan.vál.hřbitov.

Císař ho zahrnul úkoly a pik.Tobyška je vykonával podle svých nejlepších schopností. Změna poměrů přinutila ho k přestěhování do Španělska. Angažoval se v činnosti několika exilních organizací a na sklonku života se pokoušel ustavit Demokratickou unii našich exulantů. Budiž mu španělská země lehkou!

O vojácích

Kpt.J.Kaleta je v ústavu býv.bojovníků v Nice /ze zdravotních důvodů/, ale reagoval na článek J.Beneše v "HR", týkající se začátků 2.vojenského odboje v Krakově v r.1939. Kpt.Kaleta píše o opatrném postoji konsula Znojemského a vice-konsula dr.Henzla před 1.7. Vojáci /Kaleta,Slíva,Kruml/ žádali vytvoření čs.zahr.jednotek.Benešův článek je založen na informacích jistého Vl.Konopky,který kpt.Kaletovi není znám.--Mjr.gšt.M.Kašpar,CdeG,předseda Čs.Obce legionářské v zahraničí,Anglie,poslal vystižný dopis účastníkům celosvětového sjezdu býv.příslušníků 1.Polské tankové divise v Torontě začátkem září t.r. Dopis byl čten a potěšil.--Zdenka Polláková z Curychu nám napsala,že její manžel byl u Tobruku a Dunkirku;zemřel r.1982.--11.9.uplynuly už 2 roky od smrti Karla Jabora v Torontě.--Obracíme se na naše čtenáře s prosbou o darování či zapůjčení starých čísel "Osvobození"pro náš vojenský archiv.Pište na "KL".--Býv.vězeň v Budapešti Bruck/žije doma/napsal prý několik knih o zážitcích našich při útěku přes Maďarsko v letech 1939-40.Kdo nám ty knihy může půjčit?--J.Shuster žije v Lydbrook,Glouc.,Anglie. Ludva Peterka v Kerrobert,Sask.,Canada.--Podle L.D. v 1.svět.válce byli legionáři, v 2.to byli vojáci 2.odboje.--Kolínský rodák Arnošt Heller prošel ME a z Anglie šel do Ruska.Padl na Dukle 30.11.44 jako kpt.--K fotce na str.5 z 15.6.:L. Blažek poznal vojáka klečícího v 1.řadě:je to por.Šteiner,který připravoval mladé čs.vojáky v Anglii k maturitní zkoušce v r.1944. L. Blažek znal také v r.42 špióna Metakeho. Blažek dlí t.č.u přítele P.Raichla v Oregonu.--Veliteli 1.čety dragounů v Pardubicích kpt.Navrátilovi se říkalo "Sralajka".Kpt.Hrubant zemřel v NY asi před 20ti lety;jeho vdova se znovu provdala a žije na Staten Island./Pokoušíme se od paní Jitky získat víc../--Ve Spokane,Wash.má žít dr.Tibor Klobušický.Kdo o něm ví víc?--Eve Tichá se z Porters Lake,NS přestěhovala k dceři do Dartmouth,NS.--Mjr.Kašpar a mjr.Hora museli zmizet do zahraničí hned po smrti Jana Masaryka.Mjr.René Černému se odklad nevyplatil:byl popraven.--Záp.voják Sáša Nachov /známý tanečník/spáchal sebevraždu po válce.Kdo ví víc,přip.má foto?--Plk.Barovský,skutečným jménem Zeman, se stal po válce gen.;v 50 letech byl vězněn.Pocházel ze Stříbce u Třeboně.--Plk.gšt.Hájek velel ve Francii 3./rámcovému/pluku,dobrý zpravodajec,zemřel v Londýně za záhadných okolností.Kdo ví víc?--Plk.Hutník,voj.čs.attaché v Kanadě za války,pravým jménem Kudláček;po válce se stal generálem a učil brannou výchovu na vysokých školách v Praze.--V Buzuluku byl Reicin "jedna ruka"s NKVD mjr.Myšínem;byl povýšen na mjr.po smrti mjr.Engela na Dukle.--Inž.Vašek tvrdil,že po něm.okupaci Prahy,předal Z.Fierlinger všechny písemnosti čs.velvyslanectví v Moskvě Němcům. Vašek měl vilu v Sez.Ústí, ale Beneš zradil.Jeho osudy po 48.roce nejsou známe.--Geisler, Renčín a Dohnal /pův.v Anglii/padli v bojích u Sanoku.Vrzala padl do něm.zajetí,když ruský pilot přistál na letišti obsazeném Němci.--PPlk.Erich Lánský sloužil u 1.roty O.Jaroše a žije v Příbrami.

Přinášíme fotografii generála K.Rudnického,který byl hlavním řečníkem na banketu býv.příslušníků 1.Polské tankové divise. Bratři Poláci slavili 45.výročí založení divise a právě letos se rozhodli svolat svůj Světový sjezd. /Dobrý příklad pro náš celosvětový sjezd v r.1990!/ Za místo setkání si vybrali Toronto,protože v jižním Ontáriu žije jich značný počet. Ač po 45ti letech řady přirozeným procesem značně prořídly,byla to událost důležitá a dojemná.Tato divise se vyznamenala v těžkých bojích /vedle kanadských vojáků/ v Normandii,zvláště kolem Falaise,probíla se Francií,Belgií,Holandskem a skončila válku obsazením něm.Wilhemshafenu.Na začátku jí velel gen.Maczek /dosud žije ve Skotsku/,pak gen.Rudnicki.U čestného stolu zasedlo několik generálů z různých zemí,jakož i polský ministr obrany v exilu a Pierre Seigny. Divise se nesměla podílet na osvobození rodné země,ba jako jednotka se nemohla ani vrátit. Bojové standarty divise zůstávají zatím v Anglii. Řečníci sice nemluvíli vysloveně o "zradě Angličanů" /nikdo z nich na banketu nebyl,jen telegram došel/,ale padla slova o naivitě záp.Spojenců,když souhlasili se sovětským záborem východního Polska,podle čáry,na které se dohodl Stalin s Hitlerem v r.1939. /Gen.K.Rudnicki je autorem znamenité knihy "The Last of the War Horses."/

Můžeme Vám každoročně prodat bažiny za miliardu dolarů?

Kanadské močály jsou domovem téměř všech 45 milionů severoamerických kachen a jiných vodních ptáků a díky turistice jsou zdrojem příjmu přes jednu miliardu dolarů a poskytují zaměstnání 40 000 pracovníků

Dále jsou domovem mnoha dalších zvířat, která jsou

důležitá pro ekologickou rovnováhu v přírodě, zadržují vodu, nutnou pro přilehlé oblasti a pomáhají zachovávat úrodnou půdu.

Bohužel, kanadské močály a lesnaté bažiny mizí díky zásahům člověka.

Federální a provinční vláda se proto rozhodla vytvořit

rezervace a místa, kde bude uchován přírodní ráz o celkové rozloze 1 000 čtverečních kilometrů.

Ale musí se toho udělat mnohem více.

Jestliže si uvědomujete, iak je důležitá vaše pomoc kontaktujte *Federal* nebo *Provincial wildlife* nebo *natural resources department* nebo *Citizen's conservation group*.

Pamatujte, že současné vaše investice peněz nebo času znamenají velké zisky v kanadské budoucnosti.

Environment Canada
Environnement Canada

Canada

O PARAŠUTISTECH

heydrichiády bylo konečně správně uvedeno, že pilotem Halifaxu, který dopravil většinu čs. parašutistů domů, byl F/Lt. Ron Hockey, skotského původu. /Dodsud se tvrdilo, že byl původem Kanadán. /Podle sdělení plk. J. Šustra měl Hockey nárameník s nápisem "Canada", ale to bylo "administrativní opatření". Plk. Hockey žije v důchodu ve Skotsku a zatím nám ten nárameník s Kanadou nevy-světlil. V jednom z dopisů se zmiňuje, že v zimě 41-42 létal kolem Chrudimě tak nízko nad zemí, že v mohutném stromě ztratil anténu. --Oklikou jsme dostali foto čet. Josefa Hrušky, který byl vycvičen v Anglii jako parašutista, ale do žádného výsadku zařazen nebyl. Před tím prodělal Polsko, Ciz. legii, 1. rotu 1. p. pl. v Agde, franc. frontu, 1. rotu 1. praporu v Anglii a Dunkirk. Dostal Čs. vál. kříž. Foto otiskneme příště. --Jiří Zeman, Gestapem zatčený průvodčí lůžkových vozů mezi Prahou a Istambulem, řekl na Pankráci v dubnu spoluvězni: "...přál bych Ti, aby ses vrátil brzo domů. Na konci května se stane něco hrozného, a to by ses již nikdy nedostal z vězení. Jde o událost, o níž ví pravoslavný biskup Gorazd, vozil jsem pro něho zprávy ze Srbska. "To ne-souhlasí s tím, co se píše v knížce z r. 1947 "Velký čin malé církve": Gorazd se o ukrytých parašutistech dověděl až 11. června večer. Zeman byl popraven 30. června 1942. Pocházel z Pardubic. --Ztratili jsme kontakt s Ant. Bartošem ze skupiny CLAY. Z Astorie se přestěhoval pryč někam na venkov a "kašle na svět". Kdo má jeho novou adresu? --Při setkání 10ti parašutistů v červnu v Praze chyběli nemocní: Řezníček a Machovský-Vrbka. --"Zborník o SNP", vydaný v r. 76 v Kanadě, má zajímavý článek V. Lavičky "Stretnutie a spolupráca so skupinou MANGA-NESE". Ve výsadku byli: D. Vaňura, Ferko Biroš a Š. Košina. Žije stále Košina? --"H R" přinesl článek o npor. A. Opálkovi, veliteli skupiny OUT DISTANCE. --Sháníme knihu Jiřího Šolce "Muži pro zvláštní účely" a knihu Z. Jelínka "Západní paraskupiny". --V Opavě vyšla brožura M. Trupara "Bohuslav Grabovský". Jmenovaný patřil do skupiny INTRANSITIVE; mimo něho k ní patřil i V. Kindl a V. Lukaščík. --35 ilegálních skupin, které na Moravě zorganizoval F. Bogataj/skupina CARBON/pomáhalo, ukrývalo a živilo mnoho sestřelených letců a osob skrývajících se před Gestapem. Bogataj žije v USA.

Kpt. Rudolf Pernický ze skupiny TUNGSTEN. Byl s rtm. L. Musilem vysazen 21. 12. 44 u obce Kaňk, okres Kutná Hora. /Letěli se skupinou EMBASSY a měli být vysazeni na Moravě. /Po strastiplném pochodu dorazili do Studence u N. Města na Moravě, kde se ukryli u lyž. přeborníka Cyrila Musila. Tam za nimi přišel K. Steiner-Veselý a npor. Široký z org. R3. Skupina se věnovala hledání ploch pro shoz zbraní z Anglie. /Celkem bylo dodáno asi 10 letounů zbraní. / Kpt. Pernický byl v Anglii instruktorem čs. parašutistů a žije doma.

Parakurs

Do kursu pro parašutisty chodili vybraní dobrovolníci, nebylo to zrovna příjemné, ale bylo to osvěžující v té monotónní sedí mlhavých dnů Anglie. Myslíte si, že to bylo nebezpečné? -- Snad, ale byli jsme přece synové své země, která čekala.

Tak náhle to přišlo a vlastně byla to náhoda, že jsem potkal pdpr. Dohnala «Máš jít na prohlídku, v sobotu jedeme skákat!». Krátká ceremonie u doktora, chaos balení, cesta do Londýna a pak vzhůru na sever, směr Manchester.

Tma bylo, když nás přivezli z nádraží do jakési vily za městem. Příjemné ubytování, v obývacím pokoji okolo hořícího krbu těžké klubovky, velmi dobrá večeře a radio doplňuje náladu. Uvažuje se, povídá, zítra začíná training a v úterý první skok.

Ráno v mlhách se probudilo, rybníček v parku se mdle leskne a polokrotké kachny i vodní slípky šmejdí po trávníku. «Pítý» — půlhodinka, kotouly dopředu, nazad, na bok, přemet, přípravné skoky dírou. Nahoře je asi 1,30 m široká, dolů zúžená, člověk si sedne na okraj, nohy mírně pokrčené a na povel «Aktion station» (připrav se), strčí rychle nohy do otvoru, teď sedí těsně na okraji, trup vzpřímený, oči upřeny na dlaň instruktora. Na povel «Go!» (Jdi) ruce se mírně odrazí a přimknou k napjatému tělu, nohy u sebe, tak proletí otvorem. Doskok na žíněnku, člověk má ovšem snahu dopadnout na roztážené ruce i nohy, ale musí bojovat proti tomu, nohy jest třeba stále držet pevně u sebe a svalit se na bok, po případě provést kotoul. Dohnal si přerazil v díře nos, npr. H. bradu a po dopadu si rozbil čelo — tedy vyřazení. Pak následují skoky z trupu letadla, potom ležení na houpačce, kde se cvičí obraty ve vzduchu, roztáčení provazu, držení nohou u sebe, pozorování země a kontrola celého těla.

Odpoledne se jdeme podívat na doskočiště; je to široká louka a kolem dubový les. Známé, dlouhé siluety pomalých whitley's se blíží, výška asi 300 m. Teď něco vypadlo, popruh táhne za sebou, letí asi 20 m, než se vytáhne hruška padáku, napolo se rozevře a konečně se velký bílý deštník plně vypne. Pod ním se ten lidský pytel mírně komihá. Jeden víc, jiný méně, někdo letí vzpřímen, ruce i nohy přimknuty k tělu, jak to má být, jiný metá kotrmelce, provádí divoké grimasy, až ho rozevřený padák uklidní. Ten tam se snaží přetočit, svěsil ruce k tělu a provazy se zvolna roztáčí, teď včas roztáhl lana a zastavil točení, aby se znovu nezapletla. Někdo dopadne v předkmihi, někdo v zákmihi, to druhé je přirozeně horší, nevidí a padá na záda a na hlavu. Kdo roztáhne nohy, jedna praskne spíš než dvě — je záhada.

Snaha tedy je přistát v předkmihi a po větru. K tomu se dopomáhá přetáčením provazu, nohy musí být mírně pokrčeny a těsně u sebe, ohnutá hlava pozoruje zemi. Jak se přiblíží tělo k povrchu, zdá se, že konečný dopad je příliš rychlý. Již se váli, pak vyskočí a balí padák. Jeden tam dopadl v zákmihi, leží, padák, žijící ještě trochou větru, vleče bezvládné tělo. Běží k němu a již také jede ambulance, asi lehký otřes mozku. To bývá nejčastěji.

Jedeme na letiště, první let jen tak pro zvyk, chvíli rolujeme a pak se to dlouhé černé zvíře vši silou rozežene po startovací ploše a jen klesající země nám říká, že již letíme. Nezavřená dvířka sama se otevřela, a jak se točíme, urvou se závanem větru, padají kamsi mezi pastviny a domky. Mávám za nimi rukou a «sergeant» si hladí rozpačité vlasy — to nevadí. Pilot nám chce předvést radosti létání, točí se sem tam, stoupá, zas prudce klesá, někdo bledne, jiný sedí tupě, ano zítra z té

potvory musíme vyskočit. Ba, není to příjemný pocit «Go!» ale přesto se při tom může zpívat, člověk dostane větší odvalu. Ten se tu vyptává, co vlastně má udělat s těma rukama a nohama, které chtějí všechno možné, jenom ne být semknuty při těle. Někteří mlčí a neveselé jsou jejich oči i tváře. Nemají slov a nemají jiné myšlenky než si v duchu opakovat «Připravím se, a jak řekne to strašné «Go!» — hop», tak, teď ruce k tělu, nohy k sobě, pak to trhne a konečně zašustí padák. Jen aby se, pro Boha, otevřel, ach, Ježíšmarja, já jsem sem přece neměl chodit, já mám přece vždycky smůlu a dole dobře přistat — měl jsem čtyři výrony v kotníku a pak špatně vidím, já vím, že se mi něco stane, já vůl, ale teď, teď musím. Tak i jinak myslí jejich mozky; zítra se však určitě více či méně pohnou v dutině jejich majitelů při dopadu a možná, že si majetník odpočine den v nemocnici, nebo na chvíli zapomene, kde vlastně vůbec je.

Úterý ráno ještě příprava na houpačce, sedím na popruhu, který sám držím, instruktor mě prudce rozhoupe a v kterékoliv pozici, když řekne Go!, pustím popruh a padám na zem. Kotoul vpřed či vzad, podle kmihu. Je to dobré, ač nepříjemné, člověk neví, kdy přijde povel, na který musí ihned reagovat.

Odpoledne první skok, na okraji velkého letiště stojí nej-různější typy letadel, rychlí spitfiři, hurricani, dvoumotorové hostony, wellingtony, silní beaufighteri, čtyřmotorové lancastery a naše whitley. Dostáváme přílby, je to kus gumy v plátně, kombinézu, sahající do půl stehen a zavírající se na zdrh a konečně padáky. Včera jsme jeden rozbalovali a sbalovali, je to pěkný kus krásného hedvábí, vzdušná, kvalitní, jemná věc. Má 24 hedvábných provazů a upevňovací popruhy. Teď je zkracujeme nebo prodlužujeme a navlékáme na sebe. Dva jdou přes rameno, jeden kolem pasu a dva rozkrokem. Všechny čtyři jsou spojeny ve středu prsou v kotouči, který se otvírá úderem a otočením doprava. Každý se stará sám o sebe. Nemluvíme, jen instruktoři nám pomáhají. Dvě hodiny musíme čekat, poněvadž je silný vítr, to je velmi nepříjemné, každý je nervosní. Konečně se rozdělujeme po deseti, letci zkoušejí naše padáky a nastupujeme v dvojstupu. Uprostřed trupu letadla otevřený kulatý otvor, lichá čísla dopředu k motoru, sudá v zadní části. Sedíme střídavě, záda opřena o stěnu, sergeant připoutává popruhy padáku karabinkou na ocelové oko, zajistí závlačkou a ukáže každému, že je správně připoután. Někdo je skutečně vedle, bere nedůvěřivě popruh do ruky, prohlíží, zkouší a kontroluje připravení. Mlčí při tom zarytě. Stroje se rozhucely, vítr svislí a otvorem lze dobře rozeznat povrch, je zataženo a to určitě nezvýší náladu. «Brr — ta díra je strašná, ne, nepodívám se tam», myslí si tam ten, je bledý a ruce křečovitě zatíná do vlnitého plechu podlahy. Sem tam padne slovo, Pavéza, můj partner, říká «Vy kurvy, už jste v loži, už nemůžete zdrhnout». Blížíme se k doskočišti, za rybníkem to začne, první skoky skáče po dvou.

Rozsvítí se červené světlo, «Aktion station» říká povel — ten, kterému patří, rychle svěsil nohy do díry a očima je přibít na instruktorově dlani. «Go!» bledá tvář, oči bez výrazu a napjaté tělo mizí v díře, jen popruh plác o stěnu, druhý je již připraven «Go!», hup — totéž. Poposedáváme blíž k díře, přijde na řadu druhá dvojice, letadlo obléhá okruh. Ten sergeant, říkající Go! a posílající nás k čertu, mně připadá jako řezník. Teď se na mne potvora usmívá a zvedá palec. «Pavezo, jdeme!» Jsme u díry. Půjdu první. «Aktion station», nohy do otvoru, dívám se na dlaň, «Go!» vztyčím se, lehce odrazím, ruce pevně zataty v kalhotách a tělo napjaté. Padám ohlušen vírem větru. Jen rozmazaná čára zůstává před očima. Cítím, jak mi proud vzduchu chce rozervat nohy a ruce od těla. Mírné trhnutí, šelest nad hlavou, «Ach», vydechnu naplno. Chytám se rukama provazu, jaký nádherný pocit. Padák mě měkce nese. Vracím se zase k životu. «Číslo jedna, držet nohy při sobě!» volá zespodu megafon. «Vím to, ty vole!» Musel jsem je na chvíli povolit z ustrnutí. Pěku se to houpe, je to příjemné, pode mnou skupina hlav kouká vzhůru, zvolna padám, teď mám přední hup, to dopadnu v zadním, rychle si uvědomím, na přetočení není času. Nohy k sobě a ohýbám hlavu. Zem jako by povyskočila, bum — nohy, záda, hlava dostávají náraz, který zadním kotoulem vyrovnávám a již mě padák vleče po zemi. V hlavě mi to hučí, kdosi běží chytat padák, ale vyskakují sám a obháním ho stranou, splaskne a položí se bez hlesu.

Chacha, tak jsem celý. Svleknou poruhu a balím ten bílý chumel hedvábí. «Haló, Pavezo, ou kej!» «Ou kej!» řve dlouhán, smějeme se a s balíky padáků na zádech štráfujeme to přes louku. «Není to zlý, ale stojí to za hovno», říká kamarád a já živě souhlasím.

Manchester, 31. říjen 1942

Fr. Mastný-Štefan

Kapitola z knihy "Probijte se!", která vyšla v Praze v r. 1945.

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

dohody o raketách s atomovými hlavicemi ve střední a záp. Evropě, bude Kreml uvažovat o odsunu jednotek RA na vlastní území, t.j. z území ČSSR. -- V nakladatelství OLYMPIA v Praze vyšla kniha J. Foglara "Hoši od Bobří řeky" v nákladu 100.000 výtisků. Autor dokončuje rukopis románu "Strach nad Bobří hrází" z 2. světové války. -- Sílí trampování a oblečení je polo-skauské. Za nošení skautské lilie je pokuta 50 Kčs. -- Pražský kardinál Tomášek, 88, byl vysvěcen na kněze před 65ti lety. Působil řadu let jako kněz v Mor. Hůzově na olomoucku. -- Člen redakce "TV Guide" navštívil Prahu a zjistil, že Gorbačevova "otevřenost" ještě do ČSSR nepřišla; lidé hltají zprávy z VOA, RFE a BBC. Na pražské TV jsou někdy pořady z am. TV. -- V Pardubicích zemřela pí Blažena Steinitzová, 79. Její manžel byl ředitelem hřebčinů v Písku a v Kladruších n. L. -- Početné skupiny am. veteránů 2. války navštívily Vítějovice, Kašp. Hory, Sušici, Strakonice, Pole, Lnáře, Kolovec, Domažlice, Litice, Rokycany a Cheb. Tato místa, osvobozená v r. 45. americkou armádou, navštívil také česky mluvící am. velvyslanec Niemczyk; jen Plzeň se musel vyhnout. -- Oprava: MUDr. Jiří Sylaba oslavil v Praze své 85. narozeniny. Je mezinárodní kapacitou ve výzkumu cukrovky a jaterních chorob; několikrát byl v Kanadě. -- Tělní jednoty Sokol I-V. a Sokol X. dostaly pozdravný telegram z Prahy k 120. výročí založení; zvláště se oceňuje jejich účast na pražských Spartakiádách. -- V Poděbradech žije prof. Ladislav Havlas, podle seznamu UNESCO jediný glyptik na světě; jde o techniku rytí do vzácných kamenů, která se datuje do doby Karla IV. -- Podle "HR" část filmů o Lidicích z r. 42 byla v rukou poúnorového exulanta M. Wagnera, který zemřel v r. 1963 v Quarjá v Brazílii. -- V Jablunkově uctili památku učitele a soc. demokrata Stanislava Zavřela; byl popraven nacisty 22. února 1945. -- Bratislavský student V. Červený zasáhl při prvomájovém průvodu městem zkaženým vejcem V. Šalgoviče. Dostal za to 3 měsíce.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Na mezinárodním sjezdu hudebníků v Holandsku přednášel prof. Fr. Smetana z USA, znalec komorní hudby. -- "Proměny" č. 3/87 přinesly zajímavý úvodní článek K. Hrubého "Půl století bez TGM". -- Neda-leko Kolína n. R. zemřel první předseda kraj. spolku Bohemia, inž. Emil Polus, 67. -- Poslední číslo "Hlasu Bohemie" mělo 60 stran. -- Otec biskup K. Škarvada byl v Polsku /Krakov, Tarnow, Gdaňsk a Varšava/. U hrobu Otce Popieluszka vzpomínal na naše mučedníky J. Toufara a P. Coufala. -- A. Cejnar pokračuje v publikační činnosti; adresa: Cx. p. 10.624, Sao Paulo, Brasil. Doklad inflace: posláni jednoho čísla "Europinion" stojí 6.000 cruzeros. -- Z dovolené na Mallorce se ozvala pí Eliška Pittrová z Hamburku. -- Abbot Anastáz Opasek má adresu: D 8428 Rohr, West Germany. -- "Stránky 'KL'" jsou vzorně rozvrženy, píše J. Roub z NSR. -- Nový seznam knih na skladě vydal Petr Pastrňák, Lindeng. 5, 1070 Wien, Austria. -- Prof. F. Toufar z Alicante ve Španělsku má potíže se zdravím, ale s pomocí své vzácné paní se drží. -- Automechanik V. Hlaves by rád s rodinou emigroval z N SR do Kanady. -- "Hlas národa" přinesl interview s prof. dr. Karlem Skalickým, redaktorem římských "Studií". Na západ se v červnu 1956 dostal prostřiháním tří pásem ostnatého drátu a přebroděním Malše do Rakouska. -- V Edici Pater-noster vydal Index tyto knihy: V. Třeš-nák: "Bermudský trojúhelník", Petr Kou-ba: "Lekce jízdy", Z. Benýšek: "Výzkumný ústav Vídeň" a K. Sidon: "Dvě povídky o utopencích". -- Prof. Josef Kratochvíl - J. K. Baby vydal zvláštní číslo "Skauta-exulanta" na počest zemřelého náčelníka prof. R. Plajnera. -- "Voice of Aus-schwitz Survivors in Israel", za redak-ce Lilly Kopecké, pokračuje ve zveřej-ňování dokumentů o nac. konc. tábo-rech. V red. radě jsou mj. J. Foltýs a E. Kulka. -- Dcera E. Bujnové žije ve Vídni: vnuč-ka v Montreálu. -- Kniha "Venkov v tem-nu" lze objednat na adrese: "Nár. Poli-tika", Scharfreiterplatz 12, 8000 Mün-chen, W. Germany. -- Jožka Staněk, populár-ník dirigent z Haarlemu /Holandsko/, navštívil o dovolené Vídeň. -- Doporuču-jeme čtvrtletník české a slov. kultury "Obrys". Lze objednat posláním 28DM na adresu: D. Strož, Max Wönerstr. 31, 8000 München 50, W. Germany. Každé číslo má 24 stran textu. -- Z. Hájek hledá M. Den-ka z Chomutova. -- Prof. S. Velinský nám poslal pozdrav z angl. Oxfordu. Má potí-že se zrakem a je odkázán na rádio.

Dnešní komunističtí mocipáni v Praze jsou prý znepokojeni obsahem projevu sovětského zahraničního ministra ve Washingtonu, v kterém řekl, že v případě války by se jednotky RA stáhly z území ČSSR. -- Sílí trampování a oblečení je polo-skauské. Za nošení skautské lilie je pokuta 50 Kčs. -- Pražský kardinál Tomášek, 88, byl vysvěcen na kněze před 65ti lety. Působil řadu let jako kněz v Mor. Hůzově na olomoucku. -- Člen redakce "TV Guide" navštívil Prahu a zjistil, že Gorbačevova "otevřenost" ještě do ČSSR nepřišla; lidé hltají zprávy z VOA, RFE a BBC. Na pražské TV jsou někdy pořady z am. TV. -- V Pardubicích zemřela pí Blažena Steinitzová, 79. Její manžel byl ředitelem hřebčinů v Písku a v Kladruších n. L. -- Početné skupiny am. veteránů 2. války navštívily Vítějovice, Kašp. Hory, Sušici, Strakonice, Pole, Lnáře, Kolovec, Domažlice, Litice, Rokycany a Cheb. Tato místa, osvobozená v r. 45. americkou armádou, navštívil také česky mluvící am. velvyslanec Niemczyk; jen Plzeň se musel vyhnout. -- Oprava: MUDr. Jiří Sylaba oslavil v Praze své 85. narozeniny. Je mezinárodní kapacitou ve výzkumu cukrovky a jaterních chorob; několikrát byl v Kanadě. -- Tělní jednoty Sokol I-V. a Sokol X. dostaly pozdravný telegram z Prahy k 120. výročí založení; zvláště se oceňuje jejich účast na pražských Spartakiádách. -- V Poděbradech žije prof. Ladislav Havlas, podle seznamu UNESCO jediný glyptik na světě; jde o techniku rytí do vzácných kamenů, která se datuje do doby Karla IV. -- Podle "HR" část filmů o Lidicích z r. 42 byla v rukou poúnorového exulanta M. Wagnera, který zemřel v r. 1963 v Quarjá v Brazílii. -- V Jablunkově uctili památku učitele a soc. demokrata Stanislava Zavřela; byl popraven nacisty 22. února 1945. -- Bratislavský student V. Červený zasáhl při prvomájovém průvodu městem zkaženým vejcem V. Šalgoviče. Dostal za to 3 měsíce.

Bill of Rights

PRO OBYVATELE DOMOVŮ DŮCHODCŮ V ONTÁRIU

Základním smyslem tohoto spisu a úprav je sdělit, že domov důchodců je především domovem jeho obyvatel a jako takový je řízený způsobem, který přiměřeně zajišťuje všechny fyzické, psychologické, sociální, kulturní a duchovní potřeby všech jeho obyvatel a také, že tito obyvatelé mají možnost v souladu se svými schopnostmi, přispívat k rozvoji fyzických, psychologických, sociálních, kulturních a duchovních potřeb ostatních.

Každý majitel licence bude zaručovat, že všechny níže uvedené práva obyvatel jsou plně respektovány a podporovány:

1. Každý obyvatel má právo Aby bylo o něj pečováno s pozorností a ohledem, způsobem, který plně respektuje jeho (její) důstojnost a individualitu, ochraňující tak každého před duševním a tělesným zneužitím.

2. Každý obyvatel má právo Být přiměřeně ubytován, stravován, odíván, opatrován a vůbec, aby po všech stránkách bylo o něj pečováno způsobem, který je plně v souladu s potřebami každého jednotlivce.

3. Každý obyvatel má právo Být obeznámen, kdo je za co zodpovědný a kdo je bezprostředně pověřen starostlivostí o jeho (její) osobu.

4. Každý obyvatel má právo Mít zajištěno soukromí při ošetřování a starostlivosti o jeho (její) osobní potřeby.

5. Každý obyvatel má právo Aby jeho (její) věci v osobním vlastnictví, místnost, obrazy, nábytek a jiné zařízení bylo udržováno v souladu s bezpečnostními předpisy, ale také s ohledem na práva a požadavky ostatních obyvatel.

6. Každý obyvatel má právo a) Být informován o svém zdravotním stavu, léčení a o předpokládaném a navrhovaném postupu léčení, b) Podle zákona, dát souhlas nebo odmítnout léčbu včetně léků a být srozuměn o následcích svého rozhodnutí v případě souhlasu nebo odmítnutí, c) Mít možnost se plně účastnit každého rozhodování o své osobě, jako také o získání nestraného lékařského posudku týkajícího se jakéhokoliv aspektu péče o jeho (její) osobu, včetně každého rozhodnutí týkajícího se jeho (její) přijetí, vyloučení nebo přeložení do nebo z domova důchodců, a d) V souladu se zákonem udržovat jeho (její) zdravotní záznamy v tajnosti.

7. Každý obyvatel má právo Dostat, v souladu se svými požadavky, podporu a asistenci k povzbuzení a obnovení aktivity s cílem získat nezávislost.

8. Každý obyvatel Kterému byl doporučen zákaz nebo jisté omezení, má právo být plně informován o všech procedurách, jako i o následcích v případě jejich přijetí nebo odmítnutí.

9. Každý obyvatel má právo Volně navazovat kontakty, přijímat návštěvy, nerušeně a zcela podle své vůle, svobodně se poradit s kteroukoliv osobou.

10. Každý obyvatel Ohrožen blízkostí smrti má právo, aby členové jeho rodiny byli přítomni 24 hodin denně.

11. Každý obyvatel má právo Určit si osobu, která má být okamžitě informována v případě každého přesunu nebo náhlé hospitalizace a také kde je tato osoba urychleně dosažitelná.

12. Každý obyvatel má právo Uplatňovat své občanské práva a zájmy, požadovat a doporučovat změny pravidel a služeb, s ohledem na prospěch svůj i ostatních na Radě domova důchodců, u zaměstnanců, zástupců vlády nebo před jinou osobou působící zevnitř nebo zvenčí domova důchodců, bez obav před zasahováním, donucováním, pronásledováním nebo odplatou.

13. Každý obyvatel má právo Těšit se setkáním s příbuznými, navazovat přátelské svazky a taky spolupracovat a zúčastňovat se sezení Rady domova důchodců.

14. Každý obyvatel má právo Soukromě se setkávat s manželem (manželkou) v místnosti, která zaručuje soukromí a v případě, že oba dva manželé jsou obyvatelé stejného domova důchodců, mají právo sdílet společně místnost podle jejich přání, jestliže je příhodná místnost k dispozici.

15. Každý obyvatel má právo Svobodně provádět své sociální, kulturní a náboženské zájmy a domov důchodců má zajistit takové vyhovující opatření, aby všechny takové zájmy mohli být nerušeně prováděny.

16. Každý obyvatel má právo Být písemně informován o každém novém zákonu, pravidle nebo předpisu týkajícího se převážky domova důchodců a také o všech postupech k uplatňování stížností.

17. Každý obyvatel má právo Řídit své finanční záležitosti, pokud je obyvatel toho schopen a jsou-li finanční záležitosti obyvatele řízené domovem důchodců, čtvrtletně obdržet vypočítání o všech transakcích převedených v jeho (její) zájmu, a být ujistěn že jeho (její) majetek je spravován výlučně k prospěchu.

18. Každý obyvatel má právo Žít v bezpečném a čistém prostředí.

19. Každý obyvatel má právo Mít umožněn vstup do vnějších prostorů domova důchodců, v zájmu trávení odpočinkového času venku, pokud to jeho zdravotní a tělesný stav dovo-luje.

David Peterson • Premier
Murray F. Elton • Minister of Health

BLAHOPŘÁNÍ

K NAROZENINÁM

Dne 18. září t. r. se dožívá svých 85. narozenin prof. dr. Karel Hujer, re-sident Chattanooga ve státě Tennessee, kapacita světového formátu v oboru fyziky a astronomie. Narodil se v Železném Brodě, vystudoval reálku v Turnově a přírodovědeckou fakultu Karlovy university. Udělal si doktoráty v Anglii a v USA. Studoval astronomii indiánských kmenů v Mexiku. RNDr. dostal na KU z rukou prof. Heyrovského v r. 32. Byl svědkem památného pohřbu TGM, ale od října 1937 působil na různých univerzitách v USA, až do svého odchodu do důchodu v r. 1973. Pak vykonal na 20 cest do Evropy a do Ásie. Nespočetné jsou jeho odborné články v mnoha různých jazycích. Připojujeme se ke gratulantům. /Adresa: Dr. K. Hujer, 216 Hillcrest Ave., Chattanooga, TN 37411, USA./

VZPOMÍNKA

Dne 9. září tomu bylo 5 let, co ne-daleko Chicaga v autonehodě přišla o život paní Milada Ferjenčíková, manželka gen. MVDr. Mikuláše Ferjenčíka. Byla to žena zlatého srdcem, vzácná národní vlastenka čistého charakteru; působila v Čs. národní radě žen v exilu a v Čs. národní radě americké. Výše uvedenou fotografií nám zapůjčila Alena Bártová, roz. Bílková; napsala nám, že "klidná a rozvázná osobnost Milušky Ferjenčíkové krajanů v okolí Chicaga stále chybí" a že stále postrádá její vzor a zářný příklad. Narodila se 2. října 1916. Její život byl bohatý; zážrakem přežila Slov. národní povstání a 2. světovou válku. Po únoru 48 odešla se svým manželem do USA a prodělávala s ním dobré i zlé..

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

MEAT PRODUCTS

ILJA
SANDA

2216 BLOOR WEST (u Runnymede)

TORONTO, ONT. M6S 1N4

TEL: 766-8338

Máme také hrubou mouku a knedlíky.

Spomínám na tragédiu...

Písal sa rok 1933. V augustových dňoch tohto roku boli v Nitre Pribinovské slávnosti, na výročie kostolíka, ktorý v roku 833 postavil knieža Pribina a vysvetil ho sv. Cyril a Metod. Zúčastnil som sa týchto osláv a svojim spôsobom som prispel k vyplneniu oslavných dní. Boli to politicky rozhárané ale aj krásne a nádejné dni s perspektívou života v slobode... Spomínam si na to vrele...

O desať rokov neskoršie, v jarný marcový deň 1943 sedel som na lavičke pred historickým nitrianskym hradom. Impozantnou bránou viedla cesta k sídlu najdůstojnejšieho pána arcibiskupa Dr. Karla Kmet'ku a k tomu Pribinovmu kostolíku. Sedel som a čítal v denníku: Slovák, Gardista, Slovenská Pravda, že 14. marca 1943 prijal prezident Slovenského štátu od Adolfa Hitlera najvyššie vyznamenanie za samostatné riešenie "židovskej otázky" a za bratstvo zbraní s armádou Veľkonemeckej ríše... Ako sa časy zmenili, ako zmenili vývoj vo svete, aj na Slovensku... aj môj osobný osud...

V rokoch 1939-41 stovky vyhlášok a nariadení spečatili osud slovenských občanov židovského vierovyznania, postavili ich pod úroveň človeka... V septembri 1941 vydala vláda Židovský kódex s 270 paragrafmi, ktoré podľa písania tlačie režimu boli prísnejšie ako povestné norimberské zákony... Stalo sa to aj proti protestu Vatikánu...

Píše sa rok 1987 a je 25. marec. Som v Jeruzaleme a sedím na lavičke v areáli Muzea Yad Vashem. Hlavou mi prebehli smutné spomienky, obraz z minulosti... Zatočila sa mi hlava pod vplyvom silnej spomienky. Tým, ktorým Všemohúci dožičil, aby tieto hrôzy prežili z celkového počtu vyše 57 tisíc vyvrazených a začali nový život v krajine Izraelu, sa zišli, aby tiež spomínali. Prichádzajú k pomníku umučených s vencami a kvetinami... a všetkým tečú prúdy slz a veria, že sa to už nikdy nesmie opakovať. Nie iba židom, ale ani iným ľuďom ktoréhokoľvek náboženstva, alebo národnosti či rasy...

Zasa som v New Yorku. Prišiel 26. apríl. Na návrh americkej vlády, celý svet spomína tento deň ako Holocoust remembrance day. Som na spomienkovej oslave v Madison square Gardens... V miestnosti je okolo 6 tisíc osôb; prišli aj predstavitelia vládnych a politických kruhov, poslanci, senátori, guvernéri i starostovia miest. Tu, mieša sa hlas oficiálnych rečníkov s usedavým plačom tých, ktorí stratili rodičov, príbuzných a z trúbúny sa hlási, že sa zapalujú sviečky na pamiatku židov zo Slovenska...

Je to nostalgia na tragické časy, alebo je to len spomienka? Nie, je to živý a srdcervúci a stále živý obraz tragédie, akú predtým nepoznali dejiny ľudstva. "Naše Snahy" Martin Zapletal

HODLÁTE-LI KOUPIŤ NEBO PRODAT

DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST

NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..

obraťte se s důvěrou na

GEORGE J. B. DANES

Family
Trust

Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

Pokutové lístky za parkování. Proč už nebude možné odejít bez placení.

Žel, už se nebudou pokutové lístky hromadit v odkládací schránce vašeho auta.

Protože novým nařízením se mini — buď zaplatíte pokutu, taky můžete požádat o soudní pojednání, když si přejete se přit o skutkovou podstatu, nebo povolení k provozu vašeho vozidla a nálepka na evidenčním čísle nebudou obnoveny.

Je to velice jednoduché. Volba závisí na vás.

Když obdržíte pokutový lístek za nesprávné parkování, hned budete vědět, jestli obvod, který vydává pokutový lístek již uplatňuje nové nařízení. Možnosti pro vaše rozhodnutí budou jasně uvedeny na pokutovém lístku. Všechny obvody uvedou nové nařízení v platnost do roku 1989.

Více informací obdržíte na:

Communications Branch
Ministry of the
Attorney General
18 King Street East
5th Floor
Toronto, Ontario
M5C 1C5

Ministry of
the Attorney
General

